

Bilag til F. t. L. om Forlængelse af og Ændringer i forskellige Boliglove m. m.

gældende Sag er uden væsentlig Betydning for nogen af Parterne, afviser Overnævnet Klagen“.

ad 23) Det synes ganske stridende mod Retsideen og Hensigten med en Appeldomstol at foretage saadanne Indskrænkninger i Adgangen til Appel, som Forslaget tilsigter. Der er en stigende Tendens hos Nævnene til at afgive Kendelserne enstemmige, og denne Tendens, som formentlig skyldes Kompromis'er mellem forskellige Standpunkter, bør formentlig ikke afskæres en Prøvelse ved Appel efter rene Linier.

24) 3die Stykke udgaar.

ad 24) Følger af Ændringen i § 3.

ad § 12 B.

25) I 1ste Stykke, næstsidste Linie, indføjes mellem „Medlemmer“ og „hvoraf“: „der skal opfylde de i § 2, 2det, 3die og 5te Stykke ommeldte Betingelser og“.

ad § 12 D.

26) Afsnittet affattes saaledes:

„Der skal gives de respektive i hver af de 2 Kommuner og i Amtet værende Grundejerorganisationer og Lejerorganisationer Lejlighed til at gøre Indstilling om Valget af de Medlemmer og deres Suppleanter, der skal være henholdsvis Husejere og Lejere. Der indstilles dobbelt saa mange Husejere og Lejere, som der skal være henholdsvis Medlemmer og Suppleanter, og blandt de saaledes indstillede foretages Valget“.

ad § 12 E.

27 a) I 2det Stykke, 2den Linie, indsættes der „kan“: „bortset fra Kompetenceoverskridelser, der kan prøves ved Domstolene“.

ad § 12 F.

27 b) Afsnittet udgaar.

ad § 15.

28) I 3die Stykke erstattes „ved Forholdstal efter den D'Hondtske Metode“ med „efter samme Regler for Indstilling som ommeldt i § 2, 2det Stykke.“

ad 28) Grundejerorganisationerne bør formentlig have den samme Indflydelse paa Valget her som efter § 2.

29) I næstsidste Stykke indskydes efter „maa“: „derhos“.

ad 29) Ændringen tilsigter at tydeliggøre, at Opsigelsesreglerne i § 8 ogsaa finder Anvendelse her.

ad § 18.

30) Paragraffen udgaar.

ad 30) Under Hensyn til, at det turde være en ren Undtagelse, at en Ejer uden fornuftig Grund lader en Lejlighed staa ledig, idet han derved i Regelen vil lide et økonomisk Tab, synes det lidet paakrævet, at det offentlige, væsentlig af teoretiske Grunde, skal have Adgang til at gøre et slikt Indgreb i Ejerens Ret, hvilket vil kunne give Anledning til megen Vilkaarlighed og til en uheldig Indblanding i Ejerens og eventuelt andre Personers (eventuelle Liebhaberers) private Forhold. De Vilkaar, hvorunder denne Ret gives Kommunen, synes ogsaa at gaa Ejerens materielle Ret alt for nær, idet det navnlig ikke er absolut givet, at Ejeren har forsømt noget, fordi han ikke inden det satte Varsel har fundet en Lejer, som han finder acceptabel. De nævnte Betragtninger gør sig specielt stærkt gældende overfor Forretningslokaler, hvor det økonomisk og forretningsmæssigt set hyppig vil spille en særlig stor Rolle for Ejeren, at der ikke gribes fejl med Hensyn til Antagelse af en Lejer, ligesom det synes uforvarsligt at tillægge det